

prisen, men ud fra den Betragtning, at naar der er Fodringsforbud, kan man ikke sammenligne de Majspriser, der bliver givet, med Prisen paa Brødkorn.

Men det vægtigste og vigtigste for os til Støtte for vor Kendelse var, at der forelaa kontraktmæssige Køb af fremmed Rug til Danmark af Beholdninger saa store, som jeg har nævnt, ca. 510,000 Tdr. Endvidere den Omstændighed, at Regeringen havde købt og delvis havde herhjemme eller ventede i den nærmeste Tid ca. 90,000 Tdr., altsaa tilsammen noget over 600,000 Tdr. fremmed Rug, for hvilke der var en kontraktmæssig Pris, som vi kunde rette os efter. Og disse Priser var af en saadan Beskaffenhed, at vi maatte ræsonnere som saa, at hvis det Forbud, vi har mod Opfodring af Rug, ikke omgaas eller sættes ud af Kraft, vil de skete Indkøb af fremmed Rug være tilstrækkelige til Landets Forsyning; og derfor maa vi, naar vi i Øjeblikket skal tale om, hvad al Landets indenlandske Rug er værd, absolut tage Hensyn til Partier af saa stort et Omfang, som der foreligger Købskontrakter for. Og den Pris, vi satte paa den danske Rug, er saadan, at den fremmede Rug, der er købt til den opgivne Pris, kan ligge i Københavns Frihavn, naar Spekulationsprofiten er borte, saaledes at dens Pris, naar den skal bruges, kommer til at svare til eller i hvert Fald ikke bliver højere end den Pris, vi har sat paa dansk Rug. Jeg kan ikke undlade at udtale min Forbavselse over, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), naar han haade her i Tinget og i Dagspressen motiverer sin Stilling og giver de Grunde, hvorfor han netop er kommet til det Resultat, han er kommet til, da ikke med et eneste Ord nævner de Grunde, vi andre har haft for vor Opfattelse. Naar det ærede Medlem bruger en saa skarp Kritik som den, at vi har brudt Grundloven, at vi har tilsidesat den Bestemmelse, som værner Ejendomsretten, og at vi kun har skønnet, synes jeg, det havde været rigtigt overfor den Landbobefolkning, som netop skal tage Stilling til dette Spørgsmaal og dets Afgørelse, og som føler sig forurettet, om det ærede Medlem saa i hvert Fald havde nævnt, at der tillige for Kommissionen forelaa Dokumentation for, at der foreligger et Køb af udenlandsk Brødkorn, som efter sin Værdi og efter sin Mængde næsten er op imod Halvdelen af det, som Landets Befolkning skal have til Brød til næste Høst, til en Pris, som akkurat er den samme som den, vi faar.

Jeg tror i hvert Fald, at det for det ærede Medlems egen Skyld og for Sagens Skyld og for deres Skyld, som skal bedømme vor Handling, havde været rigtigere og klogere, om det var blevet nævnt. Jeg synes ikke, det er rigtigt, naar man angriber et Flertal i en Kommission ganske overordentlig stærkt, saa ikke at nævne en eneste Smule, ikke en eneste Sætning om de Grunde, som Medlemmerne af Vurderingskommissionen har haft til Støtte for deres Afgørelse. Jeg tror, at alle Landmænd vil indrømme, at naar Fodringsforbudet paalægger os at levere Rugen til Brødkorn og ikke bruge den til andet, og Værdien saa skal bestemmes, maa Priserne paa 610,000 Tdr. Rug have nok saa stor Vægt som Prisen i 10 indkaldte Slutsedler, der endda ikke er Udtryk for Værdien, men for Værdien plus Spekulationsprofiten, regnet paa Grundlag af hele den foreliggende Situation.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) sagde i Gaar i sin Tale, at den Kendelse, som Vurderingskommissionens Flertal har afgivet, var saa retsstridig og retskrænkende, at han frygtede for, at Følgerne ude i Landet vilde blive, at den Regel, som tidligere gjaldt, ikke kom til at gælde, nemlig Regelen: Lov er Lov, og Lov skal holdes. Det ærede Medlem frygtede for, at man ude i Landbostanden vilde ræsonnere som saa: Naar en saadan Kommissions Flertal kan krænke Retten paa den Maade, kan vi vel ogsaa omgaa Forbudsbestemmelserne. Jeg er tilbøjelig til at mene, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Horsens Landkreds forsvarede sit Standpunkt i denne Kommission og angreb andre Standpunkter, den ensidige Fremstilling, det ærede Medlem gav af Vurderingskommissionens Handling, kun kan hjælpe til at øge Bevidstheden om Uret hos de Landbrugere, som kommer ind under denne Ekspropriationsprisbestemmelse. Jeg er ikke ganske vis paa, om ikke denne ensidige Fremstilling kan have til Følge, at Utilfredsheden og Modvillien mod de trufne Foranstaltninger vil medføre Overtrædelser af Forbudene i højere Grad end den Kendelse, Kommissionsflertallet har afsagt. Jeg har et lille Indtryk af, at denne Opfattelse er rigtig; jeg saa i Dag i et Blad — det er Viborg Stifts Folkeblad —, at en Landbruger i Jylland har skrevet noget om disse Forhold, og med den højttærede Formands Tilladelse maa jeg maaske oplæse et kort Stykke af denne Artikel. Blandt mange andre Uhyrligheder om Bro-